

ΚΑΡΤ

ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των άγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε δέν λαμβάνεται ύπ' όριμν.

Γιάννην Φωτίου. Δι μεταφράσεως σάς όχι καλώς. Γ. Παπαδόπουλον, Σκληρίαν, Το ποιήμα σάς «Τι ψάλλω», συγκριτικόν βέβαια και μεγαλοφύχον.

μά όχι επιτυχές.

Όδοι και σεις Δέν είμαι έγω λιβελλιστής δέν γράφο έγω λιβέλλους. Έγω είμαι ένας τραγουδιαστής του κάλλους και του μέλους. Έγω ψάλλω την όμορφιά τή άνθη και τή φωνή ψάλλω και κείνη την καρδιά π' ό έρωσ, θά γεμισί. Ψάλλω τον πόνο του φωτός τή δυστυχία τής χήρας δίδο έλπίδα του ένου όπου τείνει τās χείρας.

Τήν πονεμένη τήν καρδιά, και χίνοι μά σαλα βάλωμο που σβένει κάθε βάσανο στής άλλης τήν καρδιά. Ψάλλω τή άνθη, τή πουλιά τόν ήσυχο άγέρα και τού βοσκού που κάθεται άπ' κάτω άπ' τήν έληιά και παίζει τή φλογέρα. Και έν γένει ψάλλω τής ζωής τή πάθη και τούς πόνους τόν έρωτα, τή δυστυχία τής πίκρας, και τούς κόπους.

Γράφετε λοιπόν πελά. Ίσως μετά έκ βήδου καθίρας. σ' αυτά επιτυχές περισσότερο. Το εχθό-

συνδρομή σας από περιοδικό. Κυρίαιτε από φίλλο τή σκεπτική. Για τή ένδιαφέρον σας ύπεί του περιοδικού θεμούσ' είχαρο σίσημα. Έξ η γ ν γ. Το άγαπώ. Διημοσιεύετε άπό το δεικτερό διηγήματά σας. Προσέξτε μόνον τά μή τά βλέπετε πάλιν μαζί μας. Ήμεις δέν φράσιτε τίποτα. Ή Γραμματική φράσιτε. Το Συντακτικό φράσιτε... Νά τώρα και τού περί ό λόγος λογοτέχνημα.

ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Δέκα χιλιόμετρα μακράν τής πόλεως, όπου είχε στήσει τās ακινήσ του τού μέγα Ίπποδρόμιον τής Κάβελ, και πλησίον σέ μία άκτή κοντά στήν παραλία.

Ή λευκότης των ήτο εις χρώμα αντίθεσιν με τού κυανούδν τής θαλάσσης.

Μεταξύ τών ήθοποιών εύρισκετο ή χαριτωμένη νέα, ή άκροβότη Έλένη. Με τή μαύρα τής μάτια έκανε μεγάλην έντύπωσιν. Τόσόν με τού θέληγτρον τής όσον με τήν όμορφιά τής. Ή Έλένη άγαπούσε τόν Τίτο, και ό έρωτάς τής απόσσε εύρισκε άπλήρησιν εις τήν καρδιά τού Τίτου. Με τή άκροβατικά γυμνάσμιον, εις τή όποια και οι δύο κατατρεχοροκοτούσιν, οι νέοι έκαναν σχέδια διά τού μέλλου.

— Όταν θά κώω άρκετά χρήματα, Έλένη, έλεγε ό Τίτος, θά μπορούσουμε νά παντρευθούμε.

— Είνε ανάγκη νά περιμενούμε τόσόν πολύ Τίτο; Έλεγε ή νέα. — Μά ναί, γιατί δέν θέλω νά είσαι άκροβάτης όταν θά γίνης γυναίκα μου.

- Ζηλιάρη! — Είμαι ζηλιάρης, γιατί σέ αγαπώ, έλεγε ό Τίτος. — Κ' έγω είμαι ζηλιάρη! άνεφρόνησ ή Έλένη. — Λοιπόν μ' αγαπάς; — Και βέβαια σέ αγαπώ, Τίτο μου, και μ' όλη μου τήν καρδιά!

Καμμιά φορά ένός αντίλασσαν δρχους άγάτης διεκόπτοντο από τισ φωνές τού διευθυντού, διότι έπρεπε, ό ένας και ό άλλος, νά κάμουν τή έπικίνδυνα γυμνάσμιον τούς.

Έλογάριαζαν νά θέσουν εις έκτέλεσιν τά σχέδια των, άλλα σάν νέοι που ήσαν, δέν έλαβαν ύπ' όριμν τήν τήχην.

Ένα άπόγευμα, ή Έλένη ένός έκαμνε τόν περιπάτου τής συνήθησ έναν άριστοκοράτη, ό όποιος είλκυσε τήν προσοχή τής άκροβότης διότι όμοιάζε με τόν άγαπημένο τής Τίτο. Ή όμοιότης ήτο παράδοξος, έκπληκτική.

— Μου φαίνεται, δεσποινίς, ότι σάς είδα κάπου, ό κόμης Βίντερ ή είπε.

— Κ' έγω επίσης, έκαμε πονηρά ή Έλένη, σκεπτομένη τόν Τίτο.

— Θά έπιθυμούσα πολύ νά σάς ξαναίδώ, ελθετε ό κόμης.

— Αυτό έλενε άδύνατον, άπλήγησε ή άκροβότης.

— Έν τούτοις... είπεν ό νέος.

— Λοιπόν! Έλάτε στό Ίπποδρόμιον όπου παίζω κάθε μέρα και όπου μπορεί νά με ίδώ ό καθέννας.

Ή Έλένη ξέσπασε σέ γέλια στρέφουσα τά νάτα πρός τόν κόμητα Άπερισκόνη με βήμα ταχύ, βασανίζομένη από τήν όμοιότητα τού άγνώστου με τόν Τίτο.

Φυσικά, ό κόμης Βίντερ, νομίζων ότι ή όμορφη άκροβότης τόν είχε κοροϊδεύσει, δέν έσκέπτετο πλέον παρά αύτήν.

(Συνέχεια στό προσεχές)

Γράφετε λοιπόν πελά. Ίσως μετά έκ βήδου καθίρας. Γράφω νικάκιην, Σέρμας. Έξχεσε δεικτο. Συμφωνούμε—ελακωνάς—σ' όδοι. Μή τι τά θέλετε... Ύπαρχουν και άνεφρόνησ ή άλλων άνεφρόνησ, που ένδιαφέρονται και ψ' αυτά. Λίνομε δηλαδή εις έκαστον ότι τόν εύχαριστέι. Αυτό είναι δίκαιον. Σπ. Κανάν, Παλαιστήνη. Ευχαριστούμε θερμώς για τού ένδιαφέρον σας. Τα στέλετα καλά και θά δημοσιεύσιν. Στείλτε μή' ότι άλλο έχετε. Α θ. Γκιότσην, Όλυμπία. Τα ποιήματά σας άνεπτυχά. Διαβάστε τήν συγχρονισμώ Έλληνες ποιητάς. Για τή καλά και ένθουσιώδη λόγια σας θεμούσ' σάς εύχαριστούμεν. Σπ. Παζολομπήν. Το ποιήμα σας όδοι άποκρίσεσ καλά. Με τήν προσοχή θά γράψετε καλύτερα. Καμέτέ τού και στείλτε ότι γράψετε. Α άκηη Άγγελάκιην. Τα ποιήματά σας και μετά τήν διόρθωσιν άνεπτυχά. Δέν διορθώνεται έσοι άνεπτυχέσ ένά ποιήμα. Ένταυθα ήθελε ήτοιση διαβάσει, στίσιτε ότι γράψετε ως τώρα, άρξιστε άπ' τήν άρχή.

Έρωτευμένοι, Ένταυθα. Τού πρώτν τού Σωσώ ποιήματά σας, τού και άκροβότιδα σχηματίσιν, όχι επιτυχές. Για όδοι και σεις

Σάν τά ψηλόκορα βουνά που τώρα τή χάρι έχουν Ω! θά ήθελα για παντοεινά οι πένης μου για νά βρέχουν. Στά χέλια μου νάρθουν ενάν γράμματα που θά νά φεύγουν Όσάν τήν άδολή τήν τοικί, πανιά μόν' έρωτευμένους νά θέλγουν.

Πιδανός βέβαια νά συγκινήσ τήν πολυθέλητρον Σωσώ. Ήμεις θεμούσ'... Μαρί Μαρί ένταυθα. Για τούς γαλλικούς σας στίχους τούς χαρισμένους στο «Μπουκέτο», θεμούσ' σάς εύχαριστούμεν. Νά και οι τρυφεροί σας στίχοι.

je t'aime, je t'aime c'est toi mon selle amour je t'aime, je t'aime je t'aimerai toujours

Παριζιάν Ντορέ. Ένταυθα. Δέν είναι εύκολον δυστυχώς αυτό που ζητάτε. Κ. Σαββατιλήν, Θίβας. Για νά γράψετε συγκρομητής πρέπει νά στείλετε τή

Advertisement for STARR Gramophone. Includes image of a gramophone and text: ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ STARR MASTERTONE ΕΙΝΑΙ από άπόφωσ τμηής ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και από άπόφωσ ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ. ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Άρσακειού 12. Τηλ. νέον: 8 - 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Όδός Φίλων 48. Τηλ. νέον: 10 - 26

Τά-μπλ, Χανιά. Στείλτε τού νέο σας διηγήμα. Άν είναι καλό θά δημοσιεύη. Ά γ γ. Κατασούλην, Πειραιά. Δέν είστε χριστιάνον, αυτό. Πάντοσ πάς εύχαριστούμεν. Α σ-Α σ. Το άνεκοτάκι και λό. Θά δημοσιεύη. Φαστιάν, Ένταυθα. Μά δέν είναι διηγήμα αυτό. Είνε ή άφήγησι ένός γενονόσος σέ όδοι. γα μιάς. Διαβάστε Έλληνες διηγηματογράφους. Οίτητην. Το διηγήμα σας όχι ένδιαφέρον. Άφρηγιάθε καλή. Έργασθήτε λοιπόν πιο προσεκτικά και διαλέγετε καλύτερα θέματα. Α λ κ. Ψάλλτην, Δοξάν. Το ποιήμα σας στό άκατακόθ, μονότονον ίσως έχει όμοι και επιτυχές. Ίδού τού ά έκστίχο

Μέσα σέ μ' άτμόσφαιρα θερμή κατάφωσι εν' άπειρα τά φώτα πηγαινεί ό καθέννας για νά μη θυμάται τή δυστυχία του σάν [πρώτα Αυτό είναι τού πλάνου τού καρρέ που τ' όνομάζουιν καμπαρέ... Καί παρακάτω ό δύο τελευταίοι στίχοι τού β' έκστίχου: Χορσέει ή γυναίκα για νά μη πασχίσει πώς θά βρη φρονί...